

Lovforslaget nu. Det ærede Medlem, som er Ordfører for Partiet (Hans Nielsen), har gentagne Gange fremhævet den store Bekostning, som Lovforslaget medfører, og det er en Selvfølge, at for en Rigsdagsmand, der ser saa mørkt paa de økonomiske Forhold, som jeg gør, har ogsaa dette Spørgsmaal haft den allerstørste Betydning. Men af endnu større Betydning har for mig været alle de Mennesker, der skal virke i Udenrigsministeriet, og derfor er det ikke rigtigt, saaledes som det ærede Medlem fremhævede, at jeg havde lagt Hovedvægten paa Spørgsmaalet om Bestillinger udenfor Udenrigsministeriet, paa Tjenestemandsløvens § 141, nej, hvad jeg fra første Færd har lagt Hovedvægten paa, er Spørgsmaalet om Direktørstillingen. Af Besættelsen af Direktørstillingen vil det nemlig efter min Mening afhænge, hvorvidt Loven vil komme til at virke til Gavn, eller Pengene vil være kastede ud, og, hvad værre er, menneskelige Kræfter og Sind bliver opslidt under Forhold, hvor de ingen Nytte gør.

Naar nu dette Lovforslag er gennemført, har den højtærede Udenrigsminister faaet gennemført et Lovarbejde, der er langt det betydeligste, som Udenrigsministeriet har set i min Tid. Jeg vil da af Hjertet ønske den højtærede Udenrigsminister, at han maa forstaa, hvad der er Betingelserne for lykkelige Følger af dette Lovgivningsarbejde, paa hvilket der fra de fleste Sider er blevet arbejdet med god Villie og god Forstaaelse, ogsaa fra Socialdemokratiets Side — det ønsker jeg at udtale her —, jeg beklager blot, at det ikke har kunnet finde sit sidste endelige Udtryk i Tilslutning til Loven. Jeg vil haabe, at den højtærede Udenrigsminister og Embedsmændene i Ministeriet vil forstaa, at Virkningerne af denne Lov, efter den Aand, i hvilken den er udgivet, er helt og holdent betingede af de ledende Kræfter i Udenrigsministeriets Hovedstillinger. Selv om de Kræfter, Udenrigsministeriet nu raader over, har nok saa god en Villie, vil det være umuligt for dem at brede den Aand, som dette Lovforslag forudsætter, ud i den Ungdom, der skal opdrages i Ministeriet. Det evner de ikke af den simple Grund, at man ikke kan tage Aand,

som man kan tage Klæder, og iføre sig den og afføre sig den. Det er noget, der maa være vokset op inde fra, og det er umuligt, at det kan være yokset op i nogen, der har faaet sin Uddannelse i den gamle diplomatiske Skole. Med det Haab, at den højtærede Udenrigsminister er klar over Rigtigheden af denne Betragtning, vil jeg slutte mine Bemærkninger i denne Sag og ønske den højtærede Minister og Ministeriet til Lykke med, at Loven er blevet gennemført.

Ordføreren (Moltesen): Ogsaa jeg beklager meget, at det socialdemokratiske Parti ikke kan stemme for dette Lovforslag. Naar Partiet begrundet sin Stilling med, at det ikke er lykkedes det at faa Sagen i Fællesudvalg, har jeg svært ved at forstaa denne Begrundelse. Det ærede Medlem, Hr. Hans Nielsen var inde paa, at det socialdemokratiske Parti baade i Kommissionen og i Udvalget havde gjort et meget stort Arbejde. Det er utvivlsomt rigtigt; men det samme tror jeg, alle, der har siddet i Kommissionen og i Udvalget, har gjort. Jeg ved ikke, hvorfor netop det socialdemokratiske Parti skal honoreres mere for det end de andre Partier. Det er næsten, som om det socialdemokratiske Parti ikke rigtig var kommet ud over sine Fødselsveer, som om det ikke helt følte sig lige saa selvstændigt som og jævnbyrdigt med de andre Partier, men skulde særlig roses, naar det gjorde et alvorligt Arbejde. Det behøves vist ikke, vi ved jo, at det Parti er jævnbyrdigt med alle de andre i politisk Henseende, at det gør et Arbejde for vort Land lige saa vel som de andre Partier. Den Tanke, at det var et fædrelandsløst Parti, er noget, som ligger saa langt tilbage, at ingen gider tænke paa det mere.

Det havde været en Lykke — og jeg tror, det havde været klogt for Partiet —, om Socialdemokraterne havde kunnet stemme for dette Lovforslag, som de jo anerkender er rigtigt i dets Hovedlinier. Men det afgørende for denne Sag er, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at vi nu, efter at vi har skabt Rammerne, ogsaa faar Personerne. Disse nye Tider kræver nye Mænd, siger det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Det er muligt. Men de